

Културата като мост между България и Северна Македония: Керамикът Филип Фидановски за bTV

Той е председател на Съюза на художниците в РСМ и е живял 10 години в България

Продължи гледането

-4:24

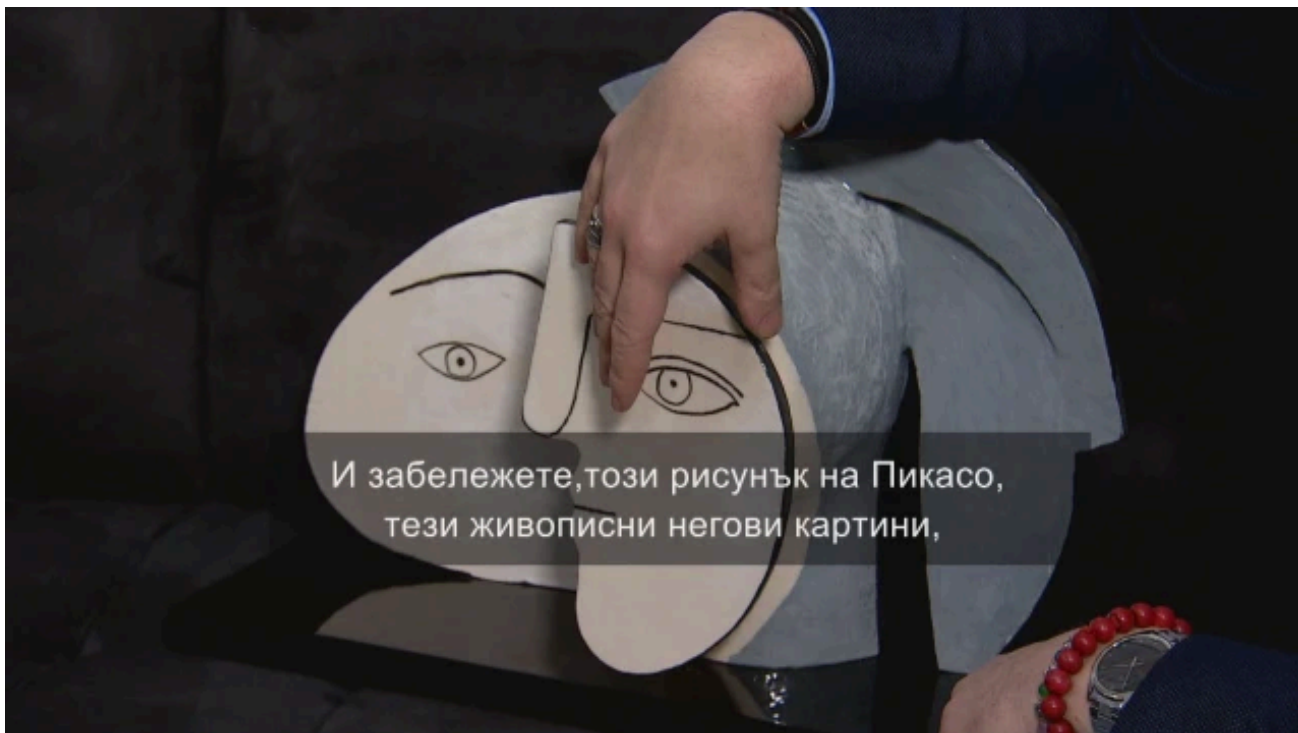

ТЕОДОРА ЕНЧЕВА Публикувано в 10:06 ч. 29.01.2022 г.

Може ли културата да е ключ към размразяването на отношенията между България и Северна Македония? Теодора Енчева разговаря с един от двамата преподаватели по керамика в Северна Македония и председател на Съюза на художниците, живял 10 години в България.

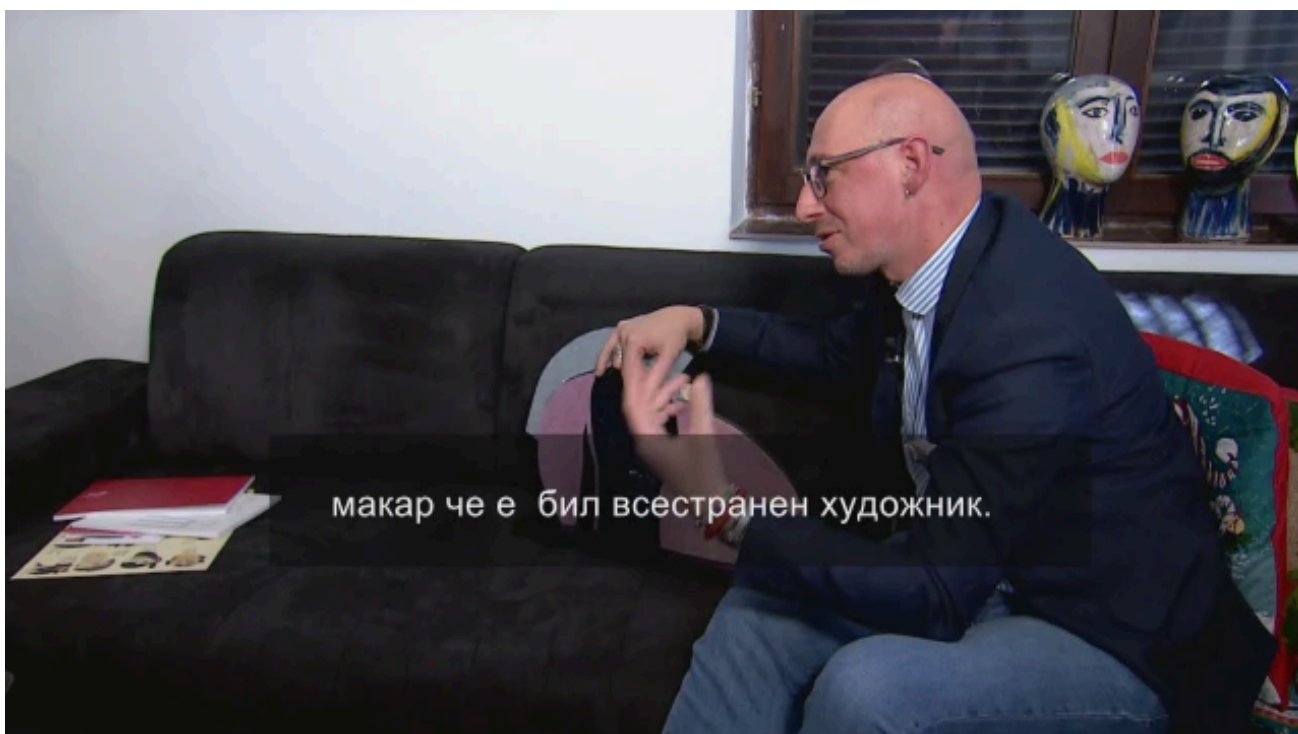
Филип Фидановски има самочувствието лично да почука на вратата на посолството на Испания в Скопие, за да покани посланика на изложбата си със заглавие „Пикасо, може би аз“, а днес ни показва част своите керамики, вдъхновени от великия Пабло.

И забележете, този рисунък на Пикасо,
тези живописни негови картини,

„Забележете този рисунък на лицето на Пикасо, тези живописни негови картини, това конкретно е портрет Мария Тереза. Тази простота, той всъщност е бил много просто устроен, непосредствен макар че е бил всеотраден художник“, казва Фидановски.

Той загърба възможността да учи в Белград и да живее при родната си леля. Покойният вече проф. Красимир Джидров, чийто род тръгва от Щип, заплаща първия курс на обучението му в Художествената академия в София.

макар че е бил всеотраден художник.

Години по-късно преди изложбата „Пикасо, може би аз“, Филип Фидановски подаде в лют творчески спор с проф. Джидров, където е намесен и проф. Вихрони Попнеделев.

„И моят професор казва, я виж ,това на кого ти прилича, на Пикасо или на Филип? И той гледа тоя каталог и казва, „Ами само мога да му честитя, че съм го научил добре да рисува“. Хубавото е, че ние художниците сме космополити и моят професор изобщо не ме делеше от моите колеги. Дори бях привилегован спрямо тях, защото проф. Красимир Джидров ми даваше всички покани за изложби зад граница и благодарение на него аз изградих кариерата си“, казва той.

Днес Филип Фидановски е председател на Съюза на художниците в Северна Македония и с удоволствие се връща в България със своите ученици от училището по рисуване в Скопие.

„Понеже каузата на Европа трябва да обединява, а не да разединява, ние трябва да се обединим в културата, във всички полета да се обединим, точно така както и вашият министър-председател предлага. Аз имам отлично сътрудничество със Съюза на българските художниците. Като преподавател по керамика и изобразително изкуство заедно с моите ученици винаги сме били посрещани с широко отворени ръце, винаги влизаме безплатно в музеите в България“, казва Фидановски.

„Една граница, която ни дели е разликата между нас. Културите са различни, но различните неща като на магнита, минус и плюс се съединяват, така и културата, тя има тази роля, нека да я обединим и да я покажем заедно на света“, казва Фидановски.

Според Филип разликите между българите и македонците се състоят в един дълъг списък с нецензурни думи. Първата дума от списъка младият студент научава в магазин за дрехи в София.

„Искам да пробвам тоя капут. И тия нали, падат от смях. Ама аз не знам, какво означава капут. И те ми казват, имате предвид това палто, а аз, да, да тоя капут. И те още повече се смеят“, спомня си той.

За македонците капут е палто, за българите думата капут означава презерватив. В македонския тя не е разговорна, привнесена е от сръбски.

Фигуративно погледнато Филип не би искал да бяга назад, той не се опира в миналото, защото вярва, че всеки нов ден е история.

„Предполагам, че бъдещето няма да е онова, което ние сме си мечтаели да бъде, какво ще бъде не знам. Бъдещето трябва да го изградим ние, аз като оптимист предполагам, че ще е добре за всички, така че и за мен, и за вас, искам за всички да е хубаво“, казва Фидановски.

Докато разговаряхме с Филип в Скопие, български издатели и писатели се подготвяха за срещата си с новата министърка на културата на Северна Македония Бисера Костадинова-Стойчевска, която се състоя, независимо от минус 20-градусовата зима в София.